

Carta del 9

Adéu a un carnet antidemocràtic

Estimat lector:

El setmanari "Triunfo", poques hores abans de produir-se el "fatal desenllaç" del "Ministerio de Información y Turismo", quan aquest ja agonitzava, dedicava un extraordinari article a "los otros periodistas". Es a dir, a tots aquells que són periodistes, però que no ho són, perquè els manca el tristament cèlebre carnet franquista de premsa.

Un carnet que molts privilegiats aconseguiren "per les bones" (privilegiats del règim que fins fa poc patí l'Estat espanyol, és clar) i un carnet que moltíssims ciutadans normals mai no arribaren a assolir ni "per les males". Perquè, cal recordar-ho, en molts casos, es negà el dret d'estudiar periodisme a qui volia fer-ho (malgrat l'existència il·lògica d'una "Escuela Oficial", on deien que s'ensenyava la professió, escola que desembocà després en la creació d'una "Facultad de Ciencias de la Información", per tal de desgavellar-ho tot més encara), car l'història o la ideologia del ciutadà normal no eren prou convincents...

"AMNISTIA PARA EL INTRUSO"

"Más de la mitad de la prensa de Madrid, y probablemente más de la mitad de la prensa del país —deja Juan Tomás de Salas, director general de "Cambio 16", el mes de noviembre de l'any passat—, está hecha y escrita por unos anónimos metecos, sin oficio ni beneficio, que por carecer del carnet franquista de prensa, hacen todo tipo de tareas periodísticas, pero sin permiso (...) Esta invención mussoliniana del carnet estatal de periodista ha servido así para partir en dos a la profesión hasta producir desigualdades inicuas..."

Aquest article de Juan Tomás de Salas, intitulat "Amnistia para el intruso", produí un fort impacte. Diverses publicacions se'n feren ressò, com la revista gironina "Usted" ("Intrusos, ¿de qué? y ¿por qué?", era el títol d'un seu editorial), i hom descobrí casos esgarriuosos. Casos de persones que vivien "amb la por al cos", per raó de les amenaces de què eren objecte per part d'alguns "acarnetados", que veien perillar llurs "enchufes", si l'intrusisme anava endavant. Grans

firme del periodisme, de les més lleugides, resultava que no eren —i no hi són— inscrites al "Registro Oficial de Periodistas". I això, indubtablement, els produïa, per altra banda, una enveja de no dir...

La professió de periodista és una barreja de l'escriptor, del pintor, del polític, del xafarder... que, gràcies a Déu, com deia Salas, no requereix per a res l'estructura burocràtica del diploma i del carnet. Els millors periodistes s'han fet (i això ho recordava fa algun temps Joan de Sagarra, un altre gran periodista sense carnet) a les redaccions dels periòdics o de les agències d'informació. "Porque periodismo es tarea que se hace y no se aprende en las aulas; porque ser periodista, como ser ministro, como ser Picasso, como ser Alberti, o como ser fontanero, no requiere que el Estado diga sí", afirmava també "Cambio 16" un cop. Em consta, estimat lector de 9 PAÍS, que a França, a Anglaterra, als Estats Units i a qualsevol país on la premsa és lliure, els fa pena el que ha passat i passa a Espanya, en aquest aspecte...

"TRIUNFO" RECOMANA

Però això, de fet, sembla que, per fi, s'ha acabat. "Triunfo", àdhuc, ha recomanat: "No acepten ya las empresas que para nombrar un redactor o un director de su periódico o su semanario haya que presentar un número de carnet o una certificación de un Registro de iniciación fascista y de carácter restrictivo y controlador; no insistan los periodistas en ejercicio y en disfrute de esas ventajas en discriminar a sus compañeros, procedan de donde procedan, o en alegar un "intrusismo" que no existe. Habría que saber quiénes son todavía los auténticos intrusos de esta profesión, quiénes se han introducido en ella utilizando

los huecos que dejaron los fusilados, los encarcelados, los exiliados o los depurados, y cómo defienden ese último "búnker" los que a lo mejor no tienen capacidad personal y profesional para defenderlo de otra manera más limpia."

9 PAÍS recolza totalment la recomanació de "Triunfo". I ho fa amb fets concrets. Pocs dies abans de sortir aquest número del setmanari madrileny, vam rebre un "ofici" de l'ara "passat a millor vida", valgui aquesta traducció literal de l'idioma cervantí, "Ministerio de Información y Turismo", mitjançant el qual se'ns manava la contractació d'alguns periodistes titulats més, "en vista de las características de 9 PAÍS". El fet ens féu gràcia i, alhora, pena. I l'"oficio" resta, per ara, oblidat en un calaix. A més, d'on treuriem, a Figueres, el nombre de "periodistas con título y residencia en Figueras" que ens demanen, si no hi són...?

I afegia "Triunfo": Esta especie de desobediencia civil que debería comenzar ya, en este momento, no tendrá probablemente ninguna de las sanciones previstas en los numerosos articulados de las numerosas leyes que han servido para dominar y controlar la prensa española (...) Porque el propio Ministerio de Información, con los días contados, se avergonzaría de aplicar sanciones caducas, porque el presidente del Gobierno no podría desmentir su proclamado democratismo reanudando una persecución antigua. También en esta cuestión de la libertad de prensa, España debe ponerse al nivel de las otras naciones de Europa..."

COMIAT

Adéu, antipàtic i antidemocràtic carnet de premsa franquista! Sembla que, per fi, te n'has anat en un dia molt clar, com podríem dir tot recordant la cèlebre cançó de Raimon, i que mai més no tornaràs. Tan de bo que sigui així...!

Cordialment,

Emili Casademont i Comas